

jeg ikke finder, at der er Grund til oieblikkelig at bryde Staven over Regjeringens Forslag. Jeg skal naturligtvis ikke udtale mig bestemt om, hvorvidt Thinget tilsidst bør komme til den ene eller den anden Anstuelse; men hvad jeg mener, er, at der er Grund til at undersøge Sagen nøiere og derfor lade den gaae i Udvalg, hvad enten man nu vælger det tidligere nedsatte Udvalg eller et nyt, hvilket jeg ikke skal udtale mig om.

Marineministeren: Med Hensyn til de Uttringer, der nu sidst bleve fremsatte, og som — hvis jeg forstod ret — navnlig dreiede sig om Lønning til Fyrskippere og Fyrmestre, samt tillige om det Forslag, at Nogle af disse Bestillingsmænd skulde have Afgang til at udnævnes af Kongen og derved til at opnaae Pensjonsberettigelse, skal jeg kun tillade mig at indlægge et Ord for disse Mænd. De staae i Reglen ved Enden af deres Livsbane, naar de opnaae dette Slags Ansættelser. Man anvender dertil prøvede, erfarne og paalidelige Mænd, og det forekommer mig at være fuldkommen i Anden af den Fremgangsmaade, der følges med Hensyn til saadanne Mænd, som enten have tilbragt en lang Tid i Statens Tjeneste, eller som hellige den deres sidste Leveaar og give Staten hele Fordelen af deres lange Erfaring, at man giver dem Leilighed til at opnaae kongelig Ansættelse. Det er slet ikke noget Nyt eller Uført, det er Noget, som vi f. Ex. gjøre endogaa med Mænd, som ikke have kongelig Ansættelse, nemlig med Hensyn til Underofficererne, at de faae Afgang til Pensionering. Jeg har foreslaaet her, at Agangen til Pensjonsberettigelse skulde aabnes dem gjennem kongelig Ansættelse. En saadan Afgang kan ogsaa aabnes dem ved andre Bestemmelser — det behøver maaffee ikke netop at være ved kongelig Ansættelse — men det forekommer mig at være fuldkommen billigt og rigtigt, at saadanne Mænds Fortjenester ogsaa faae denne Paaffønnelse. Det er et uønskeligt og for Samfundet meget vigtigt Øverb, som disse Mænd have at udføre, og man kan ikke være tjent med at faae upaalidelige Mænd til det Slags Bestillinger. Jeg skal

derfor ret meget anbefale netop denne Deel af Forslaget til det ærede Things Belvilie. Om der skulde være Anledning til at foretage Forandring i enkelte Bestemmelser, det er jo Noget, som kan blive til Gjenstand for nærmere Forhandling igjennem det rimeligtvis forestaaende Udvalg, eller ogsaa ved en senere Behandling her i Thinget. Jeg skal indskrænke mig til denne ene Bemærkning overfor de Uttringer, som ere faldne.

Dagen: De Bemærkninger, som vi horte af den høitærede Marineminister, forekom mig — skjøndt den høitærede Minister ikke utrykkelig nævnte det — navnlig at maatte være stemplede paa Fyrskipperne og jeg mener ogsaa, at af de Mænd, som her ere nævnte, ere Fyrskipperne de, der nærmest kunne behøve en Forbedring i deres Stilling. I Fyrskippernes Hverv er der jo foregaaet en Forandring for et Par Aar siden, idet Fyrskibene tidligere bleve inddragne ved Nytaarstid den 31te December og udlagte igjen den 1ste Marts, medens Ministeriet nu, tildeels ved en Opfordring fra Rigsdagens Side, har truffet den Foranstaltning, at Fyrskibene skulle ligge ude hele Aaret igjennem. Det er jo rimeligt, at man, naar man paalægger disse Folk større Byrder, da ogsaa seer at forskaffe dem en Forbedring i deres Stilling. Dette kan gjøres paa forskjellig Maade, men Ministeriet har nu foreslaaet, at det skulde være paa den Maade, at der tilstodes visse af disse Folk kongelig Ansættelse og dermed forbunden Pensjonsberettigelse. Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Minister, om han ikke ved denne Indstilling til Thinget om at give visse af Fyrskipperne og Fyrmestrene en pensjonsberettiget kongelig Ansættelse navnlig har tænkt paa Fyrskipperne, og om han ikke fortrindsvist vil tage disse i Betragtning ved Ansættelsen; thi der hviler dog paa dem en større Byrde og tildeels ogsaa et større Ansvar end paa Fyrmestrene, ligesom jeg ogsaa antager, at det vil være lettere at forskaffe dygtige og paalidelige Fyrskippere. Den Bemærkning, som den høitærede Minister fremkom med, at det var ældre og fortjente Mænd, som man ansatte i